

11 Απριλίου, 1989

[ΣΑΒΒΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΓΙΑΓΚΟΣ ΓΙΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΔΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΚΑΙ
ΑΛΛΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 865/87).

Γενικές Αρχές Διοικητικού Δικαίου — Διακριτική εξουσία — Δικαστικός έλεγχος — Η επίδικη πράξη δεν ακυρώνεται, αν ήταν λογικά επιτρεπτή για τη διοίκηση και μέσα στα όρια νομιμότητας.

*Εκτελεστή διοικητική πράξη — Εκτελεστότητα επίδικης απόφασης — 5
Εξετάζεται ex proprio motu.*

Ο αιτών υπέβαλε αίτηση για Κυβερνητική εγγύηση σχετικά με δανειοδότησή του από εμπορική τράπεζα. Η αίτηση βασιζόταν στο σχέδιο επαναδραστηριοποίησης πληγέντων και εκτοπισμένων επιχειρηματιών. Η αίτηση υπεβλήθη το 1982. Ο σκοπός της δανειοδότησης κρίθηκε βιώσιμος. Η αίτηση ενεκρίθη. Η παροχή, όμως, της εγγυήσεως ματαιώθηκε, λόγω αδυναμίας του αιτούντος να επιτύχει δάνειο από τράπεζα. 10

Το 1987 ο αιτών υπέβαλε νέα αίτηση για δανειοδότησή του από το Κράτος. Ο σκοπός του δανείου ήταν ακριβώς ο ίδιος. Αυτή τη φορά, όμως, η αίτηση απορρίφθηκε γιατί το σχέδιο του αιτούντος θεωρήθηκε μη βιώσιμο. 15 20

Η παρούσα αίτηση ακυρώσεως στρέφεται εναντίον της τελευταίας αυτής αποφάσεως. Ο αιτών υπέβαλε ότι είναι πράγματι άξιον απορίας σε κάθε λογικό άνθρωπο γιατί, εάν το δάνειο θα

5 εδίδετο από Εμπορική Τράπεζα με 90% εγγύηση της Κυβέρνησης τότε η προτεινόμενη εργασία που θα έκανε ο αιτητής ήτο βιώσιμος ως απεφάνθησαν οι καθ' ων η αίτηση κατόπιν ενδελεχούς μελέτης, ενώ διά την ίδια εργασία οι καθ' ων η αίτηση απεφάνθησαν εκ των υστέρων ότι δεν θα ήτο βιώσιμος εάν έδιδαν οι ίδιοι το δάνειο από Κυβερνητικά Κεφάλαια του ΤΑΕΠ.

10 Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την αίτηση ακυρώσεως, παρατήρησε ότι διαφεύγει της προσοχής του αιτητή πως η πρώτη αίτηση του αιτητή υποβλήθηκε το 1983, και η δεύτερη το 1987, και κατά συνέπεια τα δεδομένα του 1983 με βάση τα οποία αξιολογήθηκε το επενδυτικό έργο του αιτητή στον τομέα κατασκευής ψυγείων και συσκευών κλιματισμού δεν ήταν απαραίτητο να ήταν τα ίδια με τα δεδομένα του 1987. Ο αιτητής δεν προσκόμι-
15 σε οποιαδήποτε μαρτυρία για να αποδείξει πως τα δεδομένα του 1983 και τα δεδομένα του 1987 τα σχετικά με τη βιωσιμότητα ενός τέτοιου επενδυτικού έργου δεν ήταν διαφορετικά για να ανατρέψει το συμπέρασμα των καθ' ων η αίτηση πως με τα δεδομένα του 1987 για τους λόγους που έλαβε υπόψη η Υπουργική Επιτροπή το Σχέ-
20 διο του αιτητή δεν ήταν βιώσιμο.

Η αίτηση ακυρώσεως απορρίπτεται χωρίς διαταγή για έξοδα.

25 Προσφυγή.

30 Προσφυγή εναντίον της άρνησης των καθ' ων η αίτηση για χορήγηση Κυβερνητικού Δανείου μέσω του σχεδίου για επαναδραστηριοποίηση των εκτοπισθέντων και πληγέντων Επιχειρηματιών.

Ν. Ζωμενής, για τον Αιτητή.

35 *Π. Κληρίδης, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Β', για τους Καθ' ων η αίτηση.*

Cur. adv. vult.

40 ΣΑΒΒΙΔΗΣ, Δ: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Ο αιτητής, με την παρούσα προσφυγή ζητά από το Δικαστήριο την πιο κάτω θεραπεία:-

"Δήλωση ότι η απόφαση Υπουργικής Επιτροπής που κοινοποιήθηκε στον Αιτητή δι' επιστολής του Υπουρ-

γείου Εμπορίου & Βιομηχανίας ημερομ. 20/8/87 διά την μη ικανοποίηση της Αίτησής του για χορήγηση Κυβερνητικού Δανείου μέσω του Σχεδίου για επαναδραστηριοποίηση των εκτοπισθέντων και πληγέντων Επιχειρηματιών είναι παράνομη, αυθαίρετη και λανθασμένη, 5
ελήφθη καθ' υπέρβαση και/ή κατάχρηση εξουσιών και/ή χωρίς καμιά και/ή επαρκή έρευνα και/ή, εν πλάνη ως προς τα πραγματικά γεγονότα και/ή κατ' αντίθεση των υφισταμένων εγκεκριμένων Σχεδίων και/ή είναι αναίτιολόγητος και/ή ουχί δεόντως αιτιολογημένη και/ή 10
άκυρη και εστερημένη οιοδήποτε αποτελέσματος και/ή αποτελεί δυσμενή διάκριση εις βάρος του αιτητή."

Ο αιτητής κατά τον αμέσως προ της Τουρκικής εισβολής χρόνο, διατηρούσε στη βιομηχανική περιοχή της Μια 15
Μηλιάς βιομηχανία για την κατασκευή θερμάστρων γκαζιού, μεταλλικών επίπλων και ηλεκτρικών αερόθερμων. Μετά την κατάληψη της βιομηχανικής περιοχής της Μια 20
Μηλιάς από τα Τουρκικά στρατεύματα η περιοχή κατέστη απροσπέλαστη με αποτέλεσμα ο αιτητής να εκτοπισθεί από την περιοχή των εργασιών του και να πληγεί με την 25
κατάληψη του εργοστασίου του από τους Τούρκους. Η ιδιότητά του ως εκτοπισθέντος και πληγέντος επιχειρηματία δεν έχει αμφισβητηθεί για τους σκοπούς της παρούσας προσφυγής.

Η απαίτηση του αιτητή, στηρίζεται στην άρνηση των καθ' ων η αίτηση να ικανοποιηθούν το αίτημά του για χορήγηση δανείου σύμφωνα με το Κυβερνητικό Σχέδιο για 30
επαναδραστηριοποίηση εκτοπισθέντων και πληγέντων από την Τουρκική εισβολή, επιχειρηματιών.

Πριν προχωρήσω στην εξέταση της ουσίας της προσφυγής θεωρώ αναγκαίο να κάμω μian αναφορά στο Κυβερνητικό αυτό Σχέδιο και στα γεγονότα της υπόθεσης. 35

Το Υπουργικό Συμβούλιο στην προσπάθειά του να επιλύσει τα προβλήματα επιχειρήσεων που πλήγηκαν ή εκτοπίστηκαν λόγω της Τουρκικής εισβολής αποφάσισε στις 40
12 Φεβρουαρίου 1982, να εγκρίνει Πρόταση για Σχέδιο Εγγυήσεων για παραχώρηση δανείων στις επιχειρήσεις αυτές για επαναδραστηριοποίησή τους με την παραχώρη-

ση δανείων ύψους ενός εκατομμυρίου λιρών που να δοθεί "σε γνήσιες περιπτώσεις πληγέντων ή εκτοπισθέντων επιχειρηματιών που έχουν πραγματική ανάγκη βοήθειας προκειμένου να επαναδραστηριοποιηθούν σε βιώσιμα βιομηχανικά έργα και σε δραστηριότητες εξαγωγικού εμπορίου". Ρητή πρόνοια του Σχεδίου ήταν σύμφωνα με την παράγραφο 2 της Πρότασης ότι:-

10 "Τα δάνεια θα δοθούν υπό μορφή πιστώσεων μέσω Τραπεζών βάσει του υφισταμένου σχεδίου εγγυήσεων και της υφισταμένης διαδικασίας."

15 Το Σχέδιο Εγγυήσεων τροποποιήθηκε στη συνέχεια στις 9 Σεπτεμβρίου 1982, και έλαβε νέα μορφή με απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου στις 30 Δεκεμβρίου 1982. Η τελευταία απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου προβλέπει τα ακόλουθα:-

20 "Εν συνεχεία της Αποφάσεως υπ' Αρ. 22.153 της 9ης Σεπτεμβρίου, 1982, διά της οποίας ενεκρίθη τροποποιημένον σχέδιο επαναδραστηριοποίησης εκτοπισθέντων και πληγέντων επιχειρηματιών, το Συμβούλιον απεφάσισεν, υπό τας περιστάσεις τας εκτιθεμένας εις την ως

25 την σύσκεψιν της 23ης Δεκεμβρίου 1982, υπό την προεδρίαν του Προέδρου της Δημοκρατίας, αναφορικώς προς την διαδικασίαν εξετάσεως των σχετικών αιτήσεων και τους όρους παραχωρήσεως των δανείων, ως ταύτα εκτίθενται εις τας υποπαραγράφους (α), (β), (γ)

30 και (δ) της παραγράφου 2 της εν λόγω Πρότασεως."

Η υποπαραγράφος (δ) της παραγράφου 2 της πρότασης η οποία αναφέρεται στην πιο πάνω απόφαση προβλέπει τα ακόλουθα:-

35 "Από τους Υπουργούς Οικονομικών και Εμπορίου και Βιομηχανίας να μελετηθεί μαζί με τις Τράπεζες το θέμα του χρόνου αποπληρωμής των δανείων και συναφείς όροι."

40 Με βάση τις πιο πάνω αποφάσεις ο αιτητής υπέβαλε στις 5 Μαρτίου, 1983, σχετική αίτηση προς το Υπουργείο Εμπορίου και Βιομηχανίας για δανειοδότηση ύψους

£75,000.- με εγγύηση της Κυβέρνησης για τη δημιουργία εργοστασίου κατασκευής εμπορικών ψυγείων και συσκευών κλιματισμού. Ακολούθησε ενδεδειγμένη μελέτη της αίτησης του αιτητή από τους αρμόδιους και αφού, από Κυβερνητικής πλευράς, έγινε λεπτομερής και σε βάθος Τεχνοοικονομική μελέτη, ακολουθήθηκε η δέουσα διαδικασία και λήφθηκαν υπόψη οι απόψεις όλων των σχετικών Υπουργείων και Κυβερνητικών Τμημάτων, η Κυβερνητική Επιτροπή εισηγήθηκε ομόφωνα την έγκριση για παραχώρηση δανείου στον αιτητή για ποσό £60,000.- με Κυβερνητική Εγγύηση ύψους 90% το οποίο θα χρησιμοποιείτο εξίσου για την αγορά μηχανημάτων και για να καλύψει ανάγκες σε κεφάλαιο κινήσεως της εταιρείας.

Με επιστολή ημερομηνίας 12 Μαρτίου 1983, κοινοποιήθηκε στον αιτητή η απόφαση της Επιτροπής και του ζητήθηκε να γνωστοποιήσει το όνομα της τράπεζας που θα χορηγούσε το δάνειο για να προωθηθεί το θέμα. Επίσης με επιστολή προς το Γενικό Διευθυντή του Υπουργείου Οικονομικών κοινοποιήθηκε η απόφαση της Επιτροπής και ζητήθηκε να τεθεί το θέμα υπόψη του Υπουργού Οικονομικών για τελική έγκριση.

Στη συνέχεια ο αιτητής υπέβαλε αίτηση προς τη Λαϊκή Κυπριακή Τράπεζα για παροχή δανείου για ποσό £60,000.-. Η Λαϊκή Τράπεζα με επιστολή της με ημερομηνία 12 Απριλίου, 1983, απέρριψε την αίτηση του αιτητή απαριθμώντας τους λόγους για τους οποίους η χορήγηση του δανείου δεν ήταν δυνατή.

Το Υπουργείο Οικονομικών απέστειλε στον αιτητή επιστολές με ημερομηνία 20 Σεπτεμβρίου 1983, και 22 Σεπτεμβρίου 1983, με τις οποίες κοινοποιούσε στον αιτητή την έγκριση του Υπουργού Οικονομικών για το δάνειο όπως και για τους όρους που τέθηκαν για την παραχώρησή του. Οι επιστολές αυτές τελείωναν με την πιο κάτω παράγραφο:-

"Ετσι παρακαλείσθε όπως επικοινωνήσετε με την τράπεζά σας για συμπλήρωση του σχετικού συμβολαίου (αντίγραφο εσωκλείεται) για υπογραφή από τον Υπουργό Οικονομικών."

5 Ο αιτητής αποτάθηκε στην Τράπεζα Κύπρου για την παραχώρηση του πιο πάνω δανείου αλλά η αίτηση απορρίφθηκε. Η Τράπεζα Κύπρου ύστερα από εισήγηση του Υπουργείου Οικονομικών δέχθηκε να επανεξετάσει την αίτηση του αιτητή αν γίνονταν αποδεκτοί ορισμένοι όροι που αναφέρονται στη σχετική επιστολή της με ημερομηνία 2 Μαρτίου, 1984. Οι όροι αυτοί ήταν:-

10 "1. Οι αιτητές να εξασφαλίσουν 100% Κυβερνητική Εγγύηση για τις απαιτούμενες πιστωτικές διευκολύνσεις με πρόνοια όπως αυτή διαλαμβάνει την άμεση καταβολή στην λήξη τους οποιωνδήποτε δόσεων των δανείων που τυχόν να μην εξοφληθούν από τους χρεώστες και το λεκτικό της Κυβερνητικής Εγγύησης να τύχει της εγκρίσεως της Τράπεζας.

20 2. Ολόκληρη η χρηματοδότηση (περιλαμβανομένης και εκείνης που αφορά το κεφάλαιο κινήσεως) εγκριθεί από την Κεντρική Τράπεζα όπως χορηγηθεί μέσω του Ειδικού Ταμείου."

25 Σε συνεδρία της Επιτροπής Εγγυήσεων που έγινε στις 30 Μαρτίου 1984, κλήθηκε εκπρόσωπος της Τράπεζας Κύπρου για να ενημερώσει την Επιτροπή όσον αφορά τους όρους που έθεσε η Τράπεζα προτού χορηγηθεί το δάνειο, και το Υπουργείο απέστειλε στην Τράπεζα επιστολή στις 16 Απριλίου, 1984, για επανεξέταση. Τελικά λήφθηκε στις 8 Μαΐου 1984, αρνητική απάντηση.

30 Μετά την αρνητική στάση των Τραπεζών η Επιτροπή Εγγυήσεων στη συνεδρία της στις 21 Νοεμβρίου, 1984, σύστησε την ακύρωση της εγγύησης. Για την πιο πάνω απόφαση της Επιτροπής ενημερώθηκε ο αιτητής στις 12 Απριλίου 1985.

35 Με απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου που λήφθηκε στις 5 Ιουνίου 1986, αποφασίσθηκε η διεύρυνση του Σχεδίου Δανειοδότησης με έγκριση Συμπληρωματικού Σχεδίου Δανειοδότησης σύμφωνα με το οποίο θα μπορούσαν να παραχωρηθούν δάνεια από Κυβερνητικά κεφάλαια σε περιπτώσεις που υπάρχει άρνηση από τις τράπεζες να παραχωρήσουν δάνεια με εγγύηση της Κυβέρνησης σύμ-

φωνα με το αρχικό Σχέδιο Δανειοδότησης. Σύμφωνα με την απόφαση για δανειοδότηση με το νέο σχέδιο θα γινόταν αν πληρούνταν τα πιο κάτω κριτήρια, όπως περιέχονται στην πρόταση:-

"(1) Το σχέδιο του αιτητού να είναι βιώσιμο.

5

(2) Προτεραιότητα θα δοθεί στην εξέταση των αιτήσεων των εκτοπισθέντων επιχειρηματιών. Όταν εξαντληθούν οι περιπτώσεις των εκτοπισθέντων επιχειρηματιών τότε θα εξετασθούν και οι περιπτώσεις των πληγέντων επιχειρηματιών.

10

(3) Θα εξετάζονται μόνο περιπτώσεις που οι επιχειρηματίες θα επαναδραστηριοποιηθούν στα επαγγέλματα που ασχολούντο προ της εισβολής ή σε συναφή επαγγέλματα.

15

(4) Το εισόδημα του αιτητή μαζί με εκείνο της συζύγου του δεν θα είναι μεγαλύτερο των £7,000.-."

20

Με βάση το Συμπληρωματικό Σχέδιο Δανειοδότησης, ο αιτητής υπέβαλε νέα αίτηση στο Υπουργείο Οικονομικών με ημερομηνία 5 Φεβρουαρίου 1987, με την οποία ζητούσε την παραχώρηση δανείου ύψους £60,000.- για την κατασκευή εμπορικών ψυγείων και συσκευών κλιματισμού και το υπέβαλε στην Επιτροπή για εξέταση.

25

Η Επιτροπή κατά τη συνεδρία της στις 4 Απριλίου, 1987, ζήτησε περισσότερες διευκρινήσεις και πληροφορίες πάνω στο προτεινόμενο έργο η δε συζήτηση συνεχίσθηκε και στη συνεδρία της Επιτροπής στις 11 Απριλίου 1987.

30

Η Επιτροπή σε νέα συνεδρία της στις 25 Απριλίου 1987, ενημερώθηκε με σχετικό σημείωμα για τις τιμές των μηχανημάτων όπως και για τις τιμές πωλήσεων των προϊόντων του αιτητή σε σχέση με εκείνες των ανταγωνιστών.

35

Η Επιτροπή κατά τη συνεδρία της στις 9 Μαΐου 1987, έχοντας υπόψη το όλο επενδυτικό σχέδιο, τις επεξηγήσεις του αιτητή και το σχετικό σημείωμα το Υπουργείο Εμπορίου και Βιομηχανίας κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το

40

επενδυτικό έργο του αιτητή με τα σημερινά δεδομένα κρίνεται ως μη βιώσιμο για τους πιο κάτω βασικούς λόγους:-

5 (α) Το επενδυτικό έργο, όπως υποβλήθηκε, δε συμπεριλαμβάνει οποιαδήποτε έρευνα της αγοράς ούτε άλλα στοιχεία ή πληροφορίες που να πείθουν ότι θα μπορεί να διαθέσει την παραγωγή στη ντόπια αγορά. Αρκετές από τις υφιστάμενες μονάδες παραγωγής ψυγείων έχουν προβεί σε μεγάλες επενδύσεις, έχουν ψηλή 10 παραγωγή και σύγχρονο κεφαλαιουχικό εξοπλισμό και είναι σχεδόν αδύνατο για τον αιτητή να τις συναγωνισθεί τόσο στις τιμές όσο και στην ποιότητα.

15 (β) Ο αιτητής δεν ασχολήθηκε στο παρελθόν με την κατασκευή εμπορικών ψυγείων και συσκευών κλιματισμού. Η απόφαση της Επιτροπής κοινοποιήθηκε στον αιτητή με επιστολή στις 15 Μαΐου, 1987. Μετά από επιστολή του Συνδέσμου Εκτοπισμένων Μικρών και Μεσαίων Επιχειρηματιών Κύπρου, ημερομηνίας 4 Ιουνίου 20 1987 που υπογράφηκε από τον αιτητή ως πρόεδρος και με την οποία γινόταν διαμαρτυρία για την απόφαση της Επιτροπής, η αίτηση του αιτητή επανεξετάστηκε από τους Υπουργούς Εμπορίου και Βιομηχανίας και Οικονομικών.

25 Στη συνεδρία της Υπουργικής Επιτροπής που επανεξετάσε την αίτηση του αιτητή εκλήθηκε και παρευρέθηκε και ο αιτητής για να δώσει επιπρόσθετες πληροφορίες. Στο σχετικό Πρακτικό της Επιτροπής αναφέρονται τα πιο 30 κάτω:-

"Γ. Γιαγκόπουλος.

35 Οι Υπουργοί Εμπορίου και Βιομηχανίας και Οικονομικών ενημερώθηκαν πλήρως για το επενδυτικό έργο του αιτητή και για τους λόγους που η Αρμοδία Κυβερνητική Επιτροπή το έκρινε σαν μη βιώσιμο. Στη συνέχεια ο ενδιαφερόμενος αιτητής παρουσιάστηκε ενώπιον της Επιτροπής και υποστήριξε ότι το επενδυτικό του 40 έργο είναι βιώσιμο και ότι ο ίδιος κατέχει τις απαιτούμενες γνώσεις στην παραγωγή ψυγείων και συσκευών κλιματισμού. Επίσης απάντησε σε διάφορες σχετικές

ερωτήσεις της Επιτροπής."

Το Υπουργείο με επιστολή του προς τον αιτητή στις 20 Αυγούστου 1987, κοινοποίησε την απόφαση της Υπουργικής Επιτροπής που απέρριψε την αίτηση για τους ίδιους λόγους που ανέφερε και η Επιτροπή προηγουμένως, ως μη βιώσιμο. Στην ίδια επιστολή αναφέρθηκε στον αιτητή ότι η Υπουργική Επιτροπή ήταν διατεθειμένη να μελετήσει νέα αίτησή του για επαναδραστηριοποίηση στον τομέα που ασχολήθηκε στο παρελθόν, δηλαδή με το εμπόριο ηλεκτρικών και άλλων συναφών ειδών.

Λόγω της πιο πάνω απόφασης ο αιτητής καταχώρησε την παρούσα προσφυγή. Ο δικηγόρος του αιτητή στη γραπτή αγόρευσή του αφού ανέλυσε σε έκταση τα γεγονότα ισχυρίσθηκε πως η επίδικη απόφαση είναι νομικά αβάσιμη, παράλογη και καταστρατηγεί τα νόμιμα δικαιώματα του αιτητή. Οι ισχυρισμοί του δικηγόρου του αιτητή όπως έχουν διατυπωθεί είναι οι ακόλουθοι:-

"(α) Είναι πράγματι άξιον απορίας σε κάθε λογικόν άνθρωπο γιατί, εάν το δάνειο θα εδίδετο από Εμπορική Τράπεζα με 90% εγγύηση της Κυβέρνησης τότε η προτεινόμενη εργασία που θα έκανε ο Αιτητής ήτο βιώσιμος ως απεφάνθησαν οι Καθ' ων η Αίτησις κατόπιν ενδελεχούς μελέτης, ενώ διά την ίδια εργασία οι Καθ' ων η Αίτησις απεφάνθησαν εκ των υστέρων ότι δεν θα ήτο βιώσιμος εάν έδιδαν οι ίδιοι το δάνειο από Κυβερνητικά Κεφάλαια του ΤΑΕΠ. Οι ισχυρισμοί των αυτοί είναι πρόχειροι, αβάσιμοι και προσχηματικοί και θίγουν την νοημοσύνη κάθε λογικού ανθρώπου. Ευσεβώς υποβάλλω περαιτέρω ότι εγένετο προσπάθεια καταστρατηγήσεως των νομικών δικαιωμάτων του Αιτητού από τους Καθ' ων η Αίτησις και κατάφορος δυσμενής διάκρισις εις βάρος του.

.....

(β) Οι Καθ' ων η Αίτησις παρεμποδίζονται να ισχυρίζονται ως ισχυρίζονται καθ' ότι η Αίτησις του Αιτητού ενεκρίθη προηγουμένως κατόπιν ενδελεχούς μελέτης του προτεινόμενου έργου από τα αρμόδια Υπουργ-

5 γεία και/ή Κυβερνητικά Τμήματα κατόπιν μελέτης σκοπιμότητας που απέδειξε στους καθ' ων η Αίτησις, οι οποίοι και απεδέχθησαν, ότι το προτεινόμενο για δανειοδότηση έργο ήτο όχι μόνο βιώσιμο αλλά και προσοδοφόρο.

10 (γ) Υπάρχει δυσμενής διάκρισις εις βάρος του Αιτητού καθ' ότι εις άλλες παρόμοιες περιπτώσεις άλλων Αιτητών ενεκρίθη η παροχή δανειοδοτήσεώς των ενώ δι' αυτόν δεν ενεκρίθη."

15 Ο δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση στην ένστασή του στην προσφυγή πρόταξε προδικαστική ένσταση πως η προσβαλλόμενη πράξη στερείται εκτελεστότητας γιατί είναι βεβαιωτική. Σε μεταγενέστερο στάδιο όμως και συγκεκριμένα στη γραπτή του αγόρευση δήλωσε πως η ένσταση αυτή εγκαταλείπεται. Το θέμα της εκτελεστότητας μιας
20 διοικητικής πράξης είναι θέμα το οποίο μπορεί το Δικαστήριο από δική του πρωτοβουλία (ex proprio motu) να εξετάσει έστω και αν δεν εγερθεί στην ένσταση. Είναι θέμα που αφορά την ύπαρξη δικαιοδοσίας κάτω από το Άρθρο
25 146 του Συντάγματος γιατί για να μπορεί να γίνει δεκτή μια προσφυγή, η πράξη εναντίον της οποίας στρέφεται πρέπει να είναι στην ουσία εκτελεστή διοικητική πράξη και όχι βεβαιωτική μιας άλλης που η νομιμότητά της δεν προσβλήθηκε μέσα στο διάστημα των 75 ημερών που προνοεί το Σύνταγμα. Στην προκειμένη περίπτωση όμως εφόσον
30 ο δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση στη γραπτή του αγόρευση δήλωσε ρητά πως εγκαταλείπει την ένστασή του για τη φύση της πράξης που προσβάλλεται, και ο δικηγόρος του αιτητή θεώρησε έτσι περιττό να προβάλει οποιοδήποτε επιχείρημα για να υποστηρίξει την εκτελεστότητα
35 της απόφασης, αποφάσισα πριν εξετάσω το πιο πάνω θέμα, μια και δεν υπάρχουν πλήρη στοιχεία, να προχωρήσω στην εξέταση της ουσίας της προσφυγής.

40 Στην παρούσα υπόθεση, σύμφωνα με το ιστορικό της, η σειρά των γεγονότων πρέπει να χωρισθεί σε δύο μέρη. Στα γεγονότα που σχετίζονται με την πρώτη αίτηση του αιτητή και που ξεκινούν με την απόφαση του Υπουργικού Συμ-

βουλίου που λήφθηκε στις 12 Φεβρουαρίου 1982, για τη σύσταση Σχεδίου Εγγυήσεων και στη συνέχεια τις άλλες αποφάσεις του Σεπτεμβρίου και Δεκεμβρίου 1982, για την παροχή εγγυήσεων σε πιστώσεις που θα εξασφαλιζοντο από τους ενδιαφερόμενους επιχειρηματίες που πλήγηκαν με την Τουρκική εισβολή με σκοπό την επαναδραστηριοποίηση τους, την αίτηση του αιτητή για τέτοια εγγύηση και την αποτυχία του να εξασφαλίσει δάνειο από τις εμπορικές τράπεζες, και που σαν συνέπεια είχε την ακύρωση της εγγύησης στον αιτητή λήφθηκε το Σεπτέμβριο του 1983 γιατί κρίθηκε τότε πως μια τέτοια βιομηχανία όπως ζητούσε ο αιτητής με την αίτησή του ήταν βιώσιμη. Κατά συνέπεια με την ακύρωση της εγγύησης το Νοέμβριο του 1984, η όλη διαδικασία της παροχής εγγύησης τεραματίστηκε και ο αιτητής ειδοποιήθηκε σχετικά χωρίς να προσβάλει την απόφαση εκείνη.

Στη συνέχεια αρχίζει μια νέα διαδικασία με τη νέα αίτηση του αιτητή που υποβλήθηκε το Φεβρουάριο του 1987 για την παροχή Κυβερνητικού δανείου για παρόμοια βιομηχανία ύστερα από την απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου που λήφθηκε στις 5 Ιουνίου 1986, για Συμπληρωματικό Σχέδιο Δανειοδότησης σύμφωνα με το οποίο θα μπορούσαν να παραχωρηθούν δάνεια από Κυβερνητικά κεφάλαια σε περιπτώσεις που υπάρχει άρνηση από τις τράπεζες να παραχωρήσουν δάνειο με εγγύηση της Κυβέρνησης, και που τελειώνει με την άρνηση παραχώρησης στον αιτητή τέτοιου δανείου, που κοινοποιήθηκε στον αιτητή με την επιστολή του Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου Οικονομικών με ημερομηνία 15 Μαΐου, 1987, και που ύστερα από ένσταση του αιτητή επιβεβαιώθηκε στις 20 Αυγούστου 1987.

Η πρώτη αίτηση του αιτητή για δανειοδότηση με εγγύηση της Κυβέρνησης ματαιώθηκε γιατί ο αιτητής παρά την προθυμία και την απόφαση της Κυβέρνησης να τον εγγυηθεί δεν κατόρθωσε να εξασφαλίσει από καμιά τράπεζα δάνειο. Συνεπώς είναι περιττό να ασχοληθώ περισσότερο με γεγονότα που σχετίζονται με την ακύρωση της απόφασης για εγγύηση.

Έρχομαι τώρα στα γεγονότα που σχετίζονται με τη δεύτερη αίτηση του αιτητή για δανειοδότηση από την Κυβέρ-

5 νηση σύμφωνα με το Συμπληρωματικό Σχέδιο Δανειοδότησης. Σύμφωνα με το Σχέδιο αυτό για να γίνει δανειοδότηση έπρεπε να ικανοποιηθούν ορισμένες προϋποθέσεις του Σχεδίου στις οποίες έχω ήδη αναφερθεί. Ανάμεσα σ' αυτές ήταν (α) η βιωσιμότητα του Σχεδίου για το οποίο ζητείτο το δάνειο, (β) επαναδραστηριοποίηση στα επαγγέλματα που ασχολούνταν οι αιτητές πριν την εισβολή ή σε συναφή επαγγέλματα.

10 Οι καθ' ων η αίτηση ύστερα από ενδελεχή έρευνα και μελέτη του Σχεδίου του αιτητή για επαναδραστηριοποίηση κατέληξαν στο συμπέρασμα πως το επενδυτικό σχέδιο του αιτητή δεν ήταν βιώσιμο με τα δεδομένα του 1987 για τους λόγους που αναφέρονται στην απόφαση της Υπουργικής
15 Επιτροπής με ημερομηνία 9 Μαΐου 1987, και γιατί ο αιτητής δεν ασχολήθηκε στο παρελθόν με την κατασκευή εμπορικών ψυγείων και συσκευών κλιματισμού.

20 Ο δικηγόρος του αιτητή ισχυρίστηκε πως είναι παράλογο και άξιο απορίας πως ενώ για σκοπούς δανειοδότησης από τράπεζα με εγγύηση της Κυβέρνησης το προτεινόμενο σχέδιο του αιτητή κρίθηκε βιώσιμο, ύστερα για σκοπούς δανειοδότησης από την Κυβέρνηση κρίθηκε σαν μη βιώσιμο. Διαφεύγει όμως, της προσοχής του αιτητή πως η
25 πρώτη αίτηση του αιτητή υποβλήθηκε το 1983, και η δεύτερη το 1987, και κατά συνέπεια τα δεδομένα του 1983 με βάση τα οποία αξιολογήθηκε το επενδυτικό έργο του αιτητή στον τομέα κατασκευής ψυγείων και συσκευών κλιματισμού δεν ήταν απαραίτητο να ήταν τα ίδια με τα δεδομένα
30 του 1987. Ο αιτητής δεν προσκόμισε οποιαδήποτε μαρτυρία για να αποδείξει πως τα δεδομένα του 1983 και τα δεδομένα του 1987 τα σχετικά με τη βιωσιμότητα ενός τέτοιου επενδυτικού έργου δεν ήταν διαφορετικά για να ανατρέψει το συμπέρασμα των καθ' ων η αίτηση πως με τα
35 δεδομένα του 1987 για τους λόγους που έλαβε υπόψη η Υπουργική Επιτροπή το Σχέδιο του αιτητή δεν ήταν βιώσιμο. Συνελώς, ούτε παράλογο είναι ούτε άξιο απορίας γιατί οι καθ' ων η αίτηση κατέληξαν στο συμπέρασμα αυτό εξετάζοντας τη δεύτερη αίτηση του αιτητή.

40 Με βάση τα όσα τέθηκαν ενώπιόν μου και τα διάφορα τεκμήρια που κατατέθηκαν καταλήγω στο συμπέρασμα πως η επίδικη απόφαση δεν περιέχει στοιχεία παρανομίας

ή αντικανονικότητα σε μια προσπάθεια καταστρατήγησης των νομικών δικαιωμάτων του αιτητή όπως ισχυρίσθηκε ο δικηγόρος του και πως η απόφαση που λήφθηκε ήταν λογικά επιτρεπτή και μέσα στα όρια της νομιμότητας.

5

Όσον αφορά τον ισχυρισμό του αιτητή για δυσμενή διάκριση σε βάρος του, τον βρίσκω εντελώς αβάσιμο και ανυπόστατο. Ο αιτητής πρόβαλε τον ισχυρισμό αυτό γενικά και αόριστα και χωρίς να παρουσιάσει οποιοδήποτε στοιχείο ή μαρτυρία προς υποστήριξή του και επομένως απορρίπτεται μια και το βάρος της αποδείξεως το έφερε ο ίδιος.

10

Για τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή αποτυγχάνει και η επίδικη απόφαση επικυρώνεται. Υπό τα περιστατικά της υποθέσεως δεν κάμνω διαταγή για έξοδα.

15

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.